

Bohoslužba 13. január 2022

Vypočutie modlitby

Vzdych: *Hospodin, ty ma skúmaš a poznáš. Ty vieš o mne, či si sadám a či vstávam, i môj úmysel zďaleka poznáš. Ty pozoruješ, či chodím, či ležím, o všetkých mojich cestách vieš. Ešte nemám slovo na jazyku a ty, Hospodin, už vieš, čo chcem povedať. Amen (Ž 139,1-4)*

Pieseň: č. 570 – *Keby som nemal Teba, svojho Pána...*

Modlitba:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že sa môžeme postaviť pred Teba ako svojho Pána, ktorý si pre nás zdrojom sily, útočiskom, pevnou skalou. Ďakujeme, že Ťa môžeme vzývať, pretože si prišiel, aby si nás našiel, vyslobodil z moci hriechu a obdaroval spasením. Sme vďační za Tvoje slovo a vedenie, za to, že nás ochraňuješ a vychovávaš.

Prichádzame k Tebe zafašenými mnohými starosťami, otázkami, aj strachom a bolesťou, čím všetkým nás zafašil život. Veľa vecí nás mrzí, trápi a obviňuje naše svedomie. Nevieme niesť sami tieto bremená, ani sa ich nevieme zbaviť. Prosíme, skloň sa k nám a pozdvihni nás, aby sme na duchu neklesali a zostali s Tebou spojení, Tebe verní a vďační, aby sme nikdy nepochybovali o Tvojej vyslobodzujúcej moci.

Veru, so žalmistom aj my prosíme: *Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce, skúšaj ma a poznaj moje zmýšľanie! Hľad', či som na ceste trápenia a ved' ma cestou večnosti! Ved' nechceli by sme zablúdiť ani fyzicky, ani duchovne. Ochraňuj nás od falošného zmýšľania, nedovoľ, aby sme prepadli omylom. Riad' našu myseľ a zachovaj nás s Tebou v obecenstve. Pozdvihni nás k sebe i v tejto chvíli pri počúvaní Tvojej zvesti. Amen*

Text: Mt 7,7-11

„⁷ Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám. ⁸ Ved' každý, kto prosí, dostáva, kto hľadá, nachádza, a tomu, kto klope, sa otvorí. ⁹ Kto z vás je taký človek, že by dal synovi kameň, keď si prosí chlieb, ¹⁰ alebo že by mu dal hada, keď si prosí rybu? ¹¹ Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá dobré dary váš nebeský Otec tým, čo ho prosia!“

Milí Bratia a milé Sestry!

V nedeľu sme počuli zvesť slova o modlitbe, dnešné slovo je akoby toho pokračovaním, lenže s opačným dôrazom. Myslím tým na to, že kým sme vtedy povedali, že by sme sa nemali modliť s hlavným zámerom predostrieť Bohu svoje požiadavky, ale aby sme hľadali s Ním obecenstvo, tu sa ukazuje, že nás Pán Ježiš vyslovene nabáda k tomu, aby sme sa dožadovali splnenia svojich prosieb. Nezdá sa, že by tu bol nejaký protiklad? Ako tomu rozumieť?

Predovšetkým by som chcela konštatovať dve veci. Za prvé, že vždy je žiadúce a potrebné skúmať slovo Božie v širšom textovom kontexte, aby sme sa vyhli nepresnej interpretácii. Za druhé, že Božie slovo si neprotirečí, preto ak v ňom nachádzame nejaké protirečenia, tak to je len zdanlivé a pri dôkladnom skúmaní sa tieto protiklady urovnajú. Aj dnešný náš prípad je presne o tom.

Áno, možnosť modliť sa je skutočne veľká výsada, a práve preto nie je správne ju zúžiť na predkladanie zoznamu našich žiadostí. Modlitebník nie je v situácii, aby sa mohol dožadovať hocijakej svojej prosby, veď na základe čoho by si mohol myslieť, že na to má právo či nárok a že Boh je povinný jeho prosbe vyhovieť? Napriek tomu mnohí zmýšľajú tak, že Boh je na to, aby nám splnil naše priania. Ak nie, tak sa s Ním sklamane rozídu.

Ako to teda je? Neprosiť či prosiť? A ako? Určite s dôverou, ktorá predpokladá Boží záujem ako aj Jeho starostlivosť o nás. O tom hovoril Pán Ježiš, keď svojich učeníkov varoval pred ustarostenosťou. Ako príklad ukázal na nebeské vtáky a na poľné lalie, ako sa o nich stará nebeský Otec, o to viac sa stará o svoje deti – *váš nebeský Otec predsa vie, že to všetko potrebujete*. A vie bez toho, že by sme mu museli podávať informácie. Avšak v tejto súvislosti odznelo: *„Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá.“* Dôležité je toto poradie, správne nastavené hodnoty. Pán Ježiš chce svojich učiniť slobodnými od lipnutia na pozemských veciach. Keď ale vo svojom živote uprednostníme duchovné hodnoty, ony dokážu zabrániť tomu, aby sme mali nemožné resp. nenormálne požiadavky, aby sa naše prosby či modlitby zvrátili na dožadovanie sa.

V dôvere a istote, že nebeský Otec sa o mňa postará a zabezpečí všetko, čo mi je k životu potrebné, keď o nich prosím, tým zároveň vyjadrujem svoju vďaku za vypočutie. Ako dieťa, ktoré prežíva dennú starostlivosť rodiča, preto prosí o to, o čom vie, že dostane, lebo tou prosbou prejavuje svoju vďaku a úctu, že to nie je pre neho tak samozrejmé; je to jednoducho zo slušnosti, že sa tak patrí. Už aj malé deti učíme k tomu, že ak im niečo dávame a majú to prevziať, aby povedali: prosím. A modlitba je práve o tomto vzťahu, že predstúpime pred Božiu tvár znovu a znovu s prejavom svojej vďaky a dôvery a prosíme, lebo vieme, že dostaneme.

Podobne, ako kráľov syn, ktorý od svojho otca denne dostával isté financie. Raz sa postavil pred svojho otca a poprosil ho, či by nemohol svoju „apanáž“ dostávať vo väčšej dávke, tak na týždeň, na mesiac... Kráľ mu však odpovedal: Každý deň ňa chcem vidieť, syn môj. Mohol by dostať, ale otcovi záleží na vzťahu, na stretnutí so svojím dieťaťom. Takto chce aj náš nebeský Otec mať často stretnutie s nami a to na modlitbách. Pre nás samých, však platí, čo vyznáva aj žalmista: *„Ešte nemám slovo na jazyku a ty, Hospodín, už vieš, čo chcem povedať.“* (Ž 139,4) Vie, ale chce, aby sme to povedali, chce to počuť od nás.

Keď nám záleží na tom, čo je milé nášmu nebeskému Otcovi, tak pochopíme aj dôležitosť toho, čo znamená prosiť v mene Jeho Syna, Ježiša Krista, ktorý *je po Božej pravici a prihovára sa za nás* (Rm 8,34). Naše prosby, ktoré sú v súlade s Jeho vôľou, On

sám podporuje a predkladá pred Neho. Otázkou je, či nám záleží na tom, aby tento súlad tam bol, či sú naše prosby také, že On sa môže stotožniť a našimi prosbami a podporiť ich? Je to o mnoho viacej, ako len naučiť sa formálne dokončiť modlitbu slovami „v mene Ježiša Krista prosíme“.

Bratia a Sestry, toto všetko patrí do celého okruhu učenia Ježiša Krista o modlitbe. A keď sme si to všetko zhrnuli a dali dokopy, tak z tohoto zorného uhla asi nebudeme mať problém správne chápať výzvu k prosbe ani zaslúbenie o vypočutí modlitby nášho dnešného textu. A zrejme nemáme pokušenie chápať túto možnosť, ku ktorej nás On povzbudzuje, ako výzvu k tomu, aby sme vhadzali svoje prosby do automatu, ktorý splňa ľudské želania. Isteže vnímame správne, aká to je možnosť, o ktorej tu Pán Ježiš hovorí.

„Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám. Veď každý, kto prosí, dostáva, kto hľadá, nachádza, a tomu, kto klope, sa otvorí.“ Veru, je to povzbudivá výzva k tomu, aby sme smelo a s dôverou vyslovovali svoje modlitby pred Pánom. V tej širšej súvislosti, o ktorej sme už hovorili, to už nebudú žiadne absurdné či detinské želania, ale skutočné potreby nášho života. K čomu nás Pán Ježiš vyzýva? K takému modlitebnému životu, ktorý nás drží pravidelne pred Jeho tvárou, v Jeho prítomnosti. Teda v neprestajnej modlitbe, ako sme o tom hovorili v nedeľu. Neprestajne sa modliť znamená vytrvať v stave modlitebníka. A vytrvalo prosiť znamená to isté. Nie násilnícky doliehať a dobíjať Ho, ale neprestať prichádzať a pripomínať, predkladať to, čo je nám tak dôležité.

Dobré je pozorovať v tomto texte to stupňovanie: prosiť – hľadať – klopať. Stupňuje sa tu aktivita prosebníka. Je neúnavný a vytrvalý. Niekedy sa nečudujeme, že dopadneme ako dopadneme. Po vyslovení svojej modlitby aj zabúdame, o čo sme prosili, nieže by sme tú prosbu vytrvalo predkladali pred Pána. No, nedivme sa, že nepríde odpoveď, keď sme ani neprejavili túžbu, že by tá prosba bola pre nás tak dôležitá.

Bratia a Sestry, dnes nás Pán Ježiš povzbudzuje práve k tomu, aby to, na čom nám záleží, sme neprestajne zahrňali do našich modlitieb, aby sme neochabovali, ale naopak, zintenzívnili svoje prosby – lebo nevyjdú nazmar. *Proste a dostane, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám.* Teda nemáme čakať pečeného holuba, ale prosbou, hľadaním, klopaním prejavíť svoj záujem a intenzitu našej prosby.

Treba sa ale zamyslieť nad našimi prosbami – Pán Ježiš nešpecifikoval, na čo sa vzťahuje Jeho zaslúbenie, na aké oblasti nášho života, že by prípadne iba na živobytie a podobne... A to je dobré, povzbudivé. Len či skutočne vieme dobre hospodáriť s týmto zaslúbením? Skutočne veríme, berieme vážne, že aj naše modlitby môžu byť vypočuté? Predkladáme ich, či si myslíme, že to nemá význam, alebo sa pokúšame riešiť veci z vlastných síl? Máme pred Ním svoje prosby?

Pán Ježiš nás teda povzbudzuje, aby sme boli na modlitbách vytrvalí. Vytrvalí majú zaslúbenie, že sa im dostane vypočutia. Totiž náš nebeský Otec je lepší otec, ako sú pozemský otcovia, pričom aj oni dávajú svojim synom to najlepšie, čo môžu.

„Kto z vás je taký človek, že by dal synovi kameň, keď si prosí chlieb, alebo že by mu dal hada, keď si prosí rybu?“ Kto by dal svojmu synovi iba niečo podobné tomu, o čo prosí, avšak nepoužiteľné, až nebezpečné? Veď aj nedať nič je lepšie, ako dať niečo zlé. Pán Ježiš sa odvoláva na to: *„Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá dobré dary váš nebeský Otec tým, čo ho prosia!“* A prečo by nedal, veď keď aj nám ide o dobro našich detí, napriek svojej skazenosti a zlobe im dokážeme dať dobré dary. On je dobrý a mocný, o to viacej môžeme brať vážne Jeho zaslúbenie o vypočutí modlitby.

Ďakujme teda, že nad obecnosť s Ním máme ešte aj možnosť prosiť, hľadať a klopať. Ďakujme za zaslúbenie, že naše zotrvanie na modlitbách nie je márne, na naše modlitby sa otvárajú zatvorené dvere a dostane sa im odpovede. Skúmajme sa ale, či vieme správne a s vierou pristupovať k tejto možnosti a s vierou sa modliť a byť v očakávaní na Jeho dary. Nech nás to povzbudí k vytrvalosti, aby sme sa neprestajne modlili. *Amen*

Modlitba:

Drahý Pane Ježišu, aj teraz Ti vyslovujeme vrúcnu vďaku za výsadu modlitby. Ďakujeme, že nás usmerňuješ, aby sme do svojich modlitieb nevnášali vlastné predstavy a očakávania, ale hľadali obecnosť s Tebou a nabrali dôveru prijať Tvoje zaslúbenia bez pochybovania. Ďakujeme za dnešné povzbudenie, že môžeš Ti predostrieť svoje prosby, nedostatky, že smieme prosiť, hľadať, klopať a pri zdravom vzťahu s Tebou vytrvať na modlitbách, neprestajne sa modliť.

Ďakujeme, že nám predstavuješ svojho i nášho nebeského Otca, ako toho najlepšieho, ktorý je nám pozemským rodičom príkladom, že nedáva zlé svojim deťom, ale obklopuje ich dobrými darmi. A prosíme, daj nám múdrosť rozpoznať, čo je dobré v Tvojich očiach, a rozlíšiť od toho, čo sa len zdá byť dobré.

Prosíme, odpusť, že sa nevieme správne modliť, sme neodbitní tam, kde by sme mali prestať a zlyháme tam, kde by sme mali vytrvať. Odpusť za naše falošné predstavy a teórie, za to, že sme náchylní Tvoje slovo interpretovať po svojom, ako sa nám to hodí. A hlavne, že nevieme múdro zaobchádzať s tvojimi darmi a požehnaním. Vyznávame svoju úbohosť a biedu, kde by sme boli bez Teba!

Pomôž nám, prosíme, modliť sa v znamení dnes počutého povzbudenie a zaslúbenia. Pomôž nám zostať a žiť v detinskej dôvere a vernosti k Tebe za každých okolností. V istote, že Ty nás nikdy nesklameš, Ti chceme v tichosti predostrieť aj svoje osobné modlitby... Vypočuj nás, prosíme pokorne. *Amen.*

Otče náš...

Požehnanie...

Pieseň: č. 581 – Utielaj sa duša moja, na modlitbách každý čas...